

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 8

OKTOBER 1948

4. AARG.

England-Skotlandsturen 1948

Onsdag den 18. august fandt os stadig i Dundee, og formiddagen brugtes efter hver enkelts forgodtbefindende, det er jo altid spændende at slentre rundt i en fremmed by, og når man oven i købet kan få shoppet lidt, hvad kan man så forlange mere?

Ved 11-tiden mødtes vi ved hotellet, og pr. bus gik turen atter ud i landet, denne gang i selskab med Dundees spillere, som om aftenen skulle til Glasgow og spille mod Clyde. Atter kom vi igennem skønne og storslåede landskaber, og jeg er sikker på, at spillerne nød det i fuldt mål. Endnu en gang blev vi af vore værter ført til et af de skotske luksushoteller »Dunblane Hydro«, hvor

lunchen skulle indtages. Det var et hotel i den helt store stil med svømmehal, golfbane, putting green (golfbane med ringe afstand mellem hullerne), stor park o. s. v. Jo, jo, dette var virkelig op til George Andersons ord ved vores ankomst til Dundee: »Let us feel like millionaires for a week«. Og det var virkelig som at være millionær for en stund, og det blev nydt af hele selskabet. Nu må jeg indskyde, at vi på vejen til »Dunblane Hydro« passerede det største og dyreste hotel i Skotland »Glen-eagles«, men som George A. sagde: »Der tager vi ikke ind, de forlanger eet pund, hvis vi ser på dem, og to pund, hvis vi taler til dem«. Så det var altså nærmest for multi-millionærer! *Forts. S. 4*

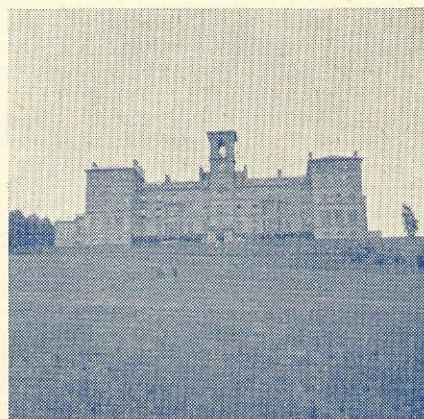
Mountford, Skousen og Ansell

Mac Skousen med George A. og frue

Del af selskabet udenfor Pilotchry Hydro

»Dunblane Hydro«

Skal, skal ikke?

Dette spørgsmål har sikkert de fleste mennesker staaet overfor een eller flere gange i deres liv, og maaske som oftest usikkert om den trufne bestemmelse vil vise sig at være rigtig eller ikke — set med en senere tids øjne.

At afgørelsen for de forskellige spillere, som nu i den senere tid har faaet mere eller mindre fristende og virkelig reelle tilbud om at blive professionelle fodboldspillere for udenlandske klubber, maa være vanskelig, synes indlysende.

Da jeg selv tilfældigt er kommet for skade at modtage et saadant tilbud for een af vore spillere, JOHN HANSEN, vil jeg til medlemmernes orientering knytte nogle ord til det i pressen fremførte — mere eller mindre korrekte.

Paa en forretningsrejse til Luxembourg, Frankrig, Italien, viste det sig, at direktøren for et italiensk vinfirma var meget fodboldinteresseret, og da jeg i al gemytlighed havde drillet ham med, at Danmark i London havde slaaget de sejrssikre Italienerne, sagde han, at det var »denne (H)-ansen,« der med sine fire maal havde slaaget Italien ud. Jeg var glad ved at kunne sige, at det var en af mine boys fra »Frem«, og samtalen gled da over paa andre ting.

Senere kom vedkommendes broder til stede, og denne var endnu mere fodboldinteresseret og med i ledelsen af en stor italiensk klub, og der blev igen snakket sport — specielt fodbold. »Vi vil gerne give halvtreds tusinde kroner for en spiller som John Hansen,« blev der sagt. Jeg fortalte da d'herer om forholdene i Danmark, — at vi alle var amatører, og at klubberne her hverken købte eller solgte spillere o. s. v. Alt dette forundrede dem meget — det var jo mange penge for klubben at tjene — yderligere oplysninger fra min side, at klubben i givet fald ikke kunne medvirke — at den ingen penge fik — men at spillerne kunne spille, hvor de ville o. s. v. — »Ja, men hundred tusind da,« blev der sagt. Igen skød jeg spørgsmaalet fra mig og tilføjede nærmest for at stoppe diskussionen — »forøvrigt er dollars noget anderledes fast i disse tider« — og regnede med, at sagen saa ville være ude af verden. Men nej — og saa dette kunne man nok ordne: \$ 21.000 deponeret i København ved kontraktens underskrift, en maanedlig gage paa tusind kroner plus bonus for vundne kampe — og man ville skaffe John et passende hus til ham og familien, og han skulle forpligte sig for tre aar.

Jeg skød det altsammen fra mig og sagde, at det var uden interesse, og at jeg ikke ville videregive tilbudet — forklarede, at John var i en god stilling o. s. v. Jeg fik forskellige oplysninger om en professionel spillers forhold, position o. s. v. i Italien. Ved afrejsen blev jeg igen anmodet om at tale med John, men jeg gentog, at jeg sikkert ikke ville gaa videre med sagen, og at man ikke skulle vente at høre nærmere fra Danmark herom.

Senere overvejede jeg nøje Sagen — hvad var rigtigt for mig?

Jeg kom til det resultat, at jeg ikke kunne forsvare ikke at forelægge sagen for John. Det er mange penge — selv om skattevæsenet vel vil tage en stor part — ja, en formue, som muligvis kunne faa afgørende betydning for John senere i livet, og en mand paa 24 aar maa efter min formening selv tage skæbnen i sin haand sammen med sin familie. Jeg forhørte mig om mine bestyrelseskollegers syn paa sagen, og disse faldt sammen med mit, og først saa gik jeg til John. I almindelighed tror jeg, langt de fleste ville se med lignende øjne

paa spørgsmaalet, men enkelte har udtalt, at de antagelig ville have tiet. Dette tror jeg ikke, hvis de paagældende virkelig var i mit sted. Havde det været en spiller fra en anden klub vilde jeg have afvist vedkommende, men som formand for Johns klub har man ogsaa hensyn at tage udover det sportslige.

Alle forhold mig bekendt er blevet oplyst overfor John. Alle de minusser, der har været at tage i betragtning er klarlagt for ham — risiko o. s. v. og anbefaling om ikke at tage en forhastet beslutning.

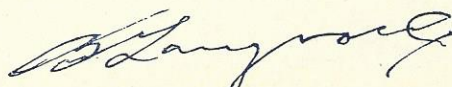
Saaledes ligger denne sag. John overvejer — og skattespørgsmaalet undersøges.

Naturligvis ville vi med sorg se John tage afsted set fra et »Frem«-standpunkt og vel ogsaa set med »dansk fodbolds øjne«, men hvorledes set med rent personlige og menneskelige øjne? Kan andre end han selv afgøre dette spørgsmaal, og kunne man forsvare ikke at lade tilbudet komme til hans kundskab? Saa meget mere, som det maa forudses, at man blot selv kunne have tilskrevet John, og i sammenligning med diverse andre af den art tilfælde maa det erindres, at den store »engangssum« er tidsbetinget, nemlig ved hans indsats i Italienskampen i Lonaon, thi om blot et aar er denne begivenhed jo blegnet dernede, og chancen — hvis man regner det for en saadan — antagelig borte for ham. Det er min opfattelse, at en spiller ikke bliver ringere som menneske ved at blive professionel, og det er amatøridrættens lod, at de faa spillere, der naar op i »stjernernes« række, ofte kan mistes for amatøridrættens, enten som professionel træner eller -spiller, naar betingelserne herfor er til stede og eventuelt kan give vedkommende et økonomisk skub fremad.

Og kan man fortænke en ung mand, hvis chancer for ved sit arbejde som haandværker, kontormand o. s. v. at skabe sig en formue almindeligvis maa siges at være forsvindende smaa, i alvorligt at paatænke at acceptere et tilbud som foranstaaende? Og har andre overhovedet lov til at se skævt til en spiller, der »gaar over«? Selv om det er en mand i toppen og som er af stor værdi for sin klub og for dansk fodbold? Næppe — og hvad der anføres om, at det arbejde og de penge, der fra unioner og klubber ofres paa uddannelse af trænere, oplæring af drenge og senere paa instruktion og træning for de voksne spillere, ikke har til formaal at »opdrætte« professionelle spillere, er jo ganske rigtigt — men i de tilfælde, der har været fremme i pressen, er det jo »storspillere«, der er tale om, og vi kan sikkert være enige om, at disse spillere allerede ved deres spil i klubben og paa udvalgte hold har gavnet fodbolden her i landet baade økonomisk og propagandamæssigt saa rigeligt, at man bør sige dem tak, og hvis de beslutter sig til at »gaa over« ønske dem alt muligt held og fremgang og hjælpe dem tilrette i det omfang, det er muligt.

At det ogsaa kan gavne en ung mand paa anden maade, at han kommer ud og lærer sprog og ser fremmede forhold, saaledes at hans kvalifikationer senerehen ikke kan siges at være ringere end tidligere, naar han eventuelt senere vil genoptage sin tidligere beskæftigelse, kan man da heller ikke se helt bort fra.

Naar alle forhold, alle fordele og alle de mange grunde, der kan fremføres imod at »gaa over« er drøftet frem og tilbage og vedkommende grundigt har overvejet spørgsmaalet for og imod, er der kun een ting at gøre — at overlade afgørelsen til vedkommende selv.

Glimt fra Skotlandsturen

Klubbens tur til *England* og *Scotland* blev, som De vil se af beretningen andet sted i bladet, en strålende succes. Foruden at få lejlighed til at spille mod to af Scotlands bedste professionelle hold, havde vi fornøjelsen at se de to fodboldfinaler på *Wembley*, en kamp på *Highbury* samt en kamp i *Glasgow* mellem to skotske 1. divisionshold, og det kan vel siges at være en god udnyttelse af den ugestid, vi tilbragte derovre, rent fodboldmæssigt.

Lad mig tage kampene i den orden, de kom, og begynde med kampen om bronzen på *Wembley* mellem *England* og *Danmark*. Den har sikkert været indgående beskrevet i den hjemlige presse, så jeg skal ikke opholde mig særligt ved den, så meget mere som den, efter min mening, var en ret tam forestilling, selv de mange mål taget i betragtning. En engelsk avis mente, at den engelske målmand burde have taget tre à fire af de danske mål, men nævnte intet om, at Egil også burde have klareret et par af de engelske. Til begges undskyldning tjener, at bold og bane var meget vanskelige, men den engelske målmand lod bl. a. en mislykket centring fra *Præst dale* ned bag sig i målet, og det kan efter min mening stå som et udtryk for kampens kvalitet. Selv nu, knap tre uger efter, er det mig ikke muligt at huske noget specielt fra kampen, og havde det ikke været, fordi den blev spillet på *Wembley* og gjaldt olympisk bronze, havde den været glemt i samme sekund, som dommeren fløjtede af.

Næ, — så blev kampen om guldet samme aften en hel anden forestilling, især for første halvlegs vedkommende. *Sverige* og *Jugoslavien* var modstanderne, og de gav hinanden en kamp, som sikkert begge vil erindre længe, og vi andre ikke glemme så hurtigt, især på grund af den dramatiske og meget uregelmæssige anden halvleg. — 1. halvleg blev særdeles velspillet, Svenskerne havde en god og stærk periode fra start med mange gode kombinationer og kom også i spidsen med et udmærket mål, og senere blev det Jugoslavernes tur, hvor de i en periode på ca. 20. min. spillede nydeligt fodbold med gode driblinger, men med noget for snævre kombinationer. De havde den samme fejl, som man kender fra mellemeuropæiske hold, at ville kombinere sig helt ind i mål med bolden. De fik udlignet det svenske forspring, og hvis de havde haft en forward med lidt krudt i støvlerne, kunne de i denne periode have vundet kampen. Jeg vil iøvrigt vove den påstand, at dersom de to hold havde byttet c. forward, var resultatet blevet omvendt. Mange gange så man Jugoslaverne i gode skudpositioner, men aldrig et skud på mål.

2. halvleg blev den rene bedrøvelse med hensyn til godt og rent boldspil, for efter at Sven-

skerne havde taget føringen med et godt mål, overtog Jugoslaverne igen spillet, og ved et angreb var deres c. forward sluppet helt fri i straffesparksfeltet og på vej mod mål, da han bagfra blev tacklet hårdt og brutalt af den svenske c. half *Bertil Nordahl*. Vi ventede alle på dommerens fløjte for straffespark, men den udeblev, og så var signalet til det rå spil, der dominerede resten af kampen, givet. Det skal indrømmes, at Jugoslaverne var de værste, men et par af Svenskerne var heller ikke alt for rene i deres metoder. Dommeren var svag, og magtede slet ikke at stoppe det brutale spil, og flere gange, mens tilskadekomne spillere lå i græsset og jamrede sig, så man ham i heftig diskussion med spillere og tilløbne jugoslaviske officials. En enkelt gang måtte han endda *rive* sig løs, da en Jugoslav stod og hev ham i armen. Det var den rene ynke at se dommerens mangel på kontrol over alle uhyrlighederne.

Svenskerne sikrede sig sejren ved et tredje mål, der aldrig burde været anerkendt. *Gunnar Nordahl* slap fri på midten ved at lave et par kæmpefrispark i nærkamp med nogle Jugoslaver, som appellerede for frispark, men da dommerens fløjte forblev tavs, blev en Jugoslav grebet af et sandt raseri, for efter *Nordahl* og sparkede begge ben væk under ham. Det var selvfølgelig et oplagt straffespark, og *nu* lød dommerfløjten. De scener, der fulgte efter det, skal ses, det er umuligt at beskrive dem, og til den bitre ende fortsattes med disse rå overfald, så en eller to mand til stadighed befandt sig udenfor sidelinjen for at blive beplastret for deres sår. Det var en noget kedelig afslutning på en kamp, som begyndte så udmærket og kunne være blevet en glimrende styrkeprøve mellem mellemeuropæisk og engelsk (Svenskerne) stil.

Jeg har hørt, at der er folk, der har hævdet, at vi burde have haft sølv, da vi givet var bedre end Jugoslavien. Det er svært for mig at bedømme denne påstand, men trods Jugoslavernes ineffektive spil, så spillede de dog så god fodbold, at jeg vil tro, at Danskerne skulle have leveret en usædvanlig god præstation for at slå dem. Altsaa en kamp noget lignende som mod Italien, og dem spiller man jo ikke mange af i sit liv.

Lørdag eftermiddag var vi en tur på *Highbury*, *Arsenals* bane, hvor vi så en træningskamp mellem *Arsenal's* 1. hold og deres reserver. Imponerende var det at se 20—25.000 tilskuere, selvfølgelig mest fanatiske *Arsenal*-supportere, til en sådan træningskamp til almindelig entre, når man samtidig erindrer sig de ca. 10.000, der overværede kampen *England—Danmark* på *Wembley*. Vi tilbragte en underholdende eftermiddag, og så en masse god fodbold og

Fortsættes Side 5

Baby House

Frederiksborggade 25
Byen 2555

... har Barnevognen De søger

Barnevogne med *Staalkasse* — forchr.
Udstyr — eng. Voxdug — Svane- eller
Vendestyr i den helt gamle Udførelse.
De bør se ind og evt. sikre Dem en
af disse Vogne.

Lille Udbetaling — smaa Rater.
Klapvogne, Dukkevogne og Baby-Ud-
styr sælges paa Rate.

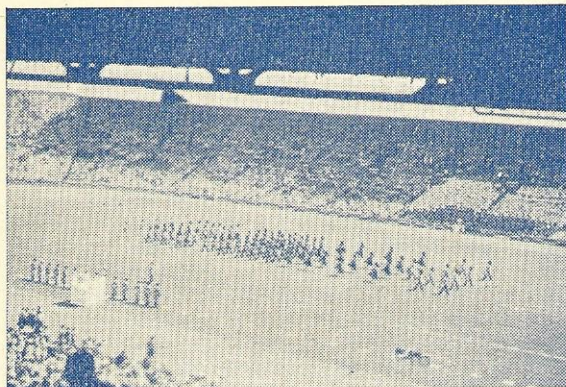

Olympiadeholdet på »Highbury«

England-Skotlandsturen 1948

Fortsat fra Side 1

Vi tilbragte et par herlige timer på »Dunplane Hydro«, nogle med golfspil, og andre med at spadsere rundt i parken. Men vi måtte videre, og turen gik nu til Glasgow og 5'o'clock teen. Efter te skiltes vi fra Dundees spillere, som skulle have et lille hvil før kampen, og vi kørte afsted for at se på fodboldbaner. Først besøgte vi »Ibrox Park«, hvor Rangers har til huse, det var et pragtfuldt anlæg, flot og velholdt overalt, såvel klubbens lokaler som bane og tilskuerpladserne, hvor der kan være op mod 100.000 mennesker. Næste mål var verdens største bane »Hampden Park«, som ejes af amatørklubben »Queens Park«; denne bane kan tage tæt ved 150.000 tilskuere, og den gjorde da også et kolossalt indtryk på os alle, blot kunne vi selvfølgelig have tænkt os at se den fuldt besat af tilskuere. Det er her, man hører det berømte og berøgtede Hampden-roar (Hampden-brøl), som kan få knæene til at skælve selv hos hærdede spillere.

Gordon Highlanders på Wembley

Endelig gik så turen til Clydes bane »Shawfield«, hvor vi så Clyde og Dundee spille 3—3. Efter kampen spiste vi sammen med Dundees spillere og ledere, og i en sen natte-tid gik turen så hjem mod Dundee. Det havde været en herlig og interessant dag, men muligvis eller snarere sandsynligvis var det en fejl at tage denne sene bustur, dagen før vi skulle spille med Hibernians.

Torsdag sov vi længe, og så var tiden kommet, hvor vi skulle sige farvel til Dundee og vore venner der, nu gik turen mod Edinburgh, hvortil vi ankom ved 13-tiden, og blev installeret på North-British Hotel, forøvrigt et kæmpehotel, hvor man helst skulle have bil til at køre rundt på gangene. Lunchen indtoges hos Hibernians formand, mr. Swan, som er indehaver af restaurant. Eftermiddagen tilbragtes i ro på værelserne, og efter at have fået en kop te, gik turen så til Easter Road for at spille med Skotlands mestrene »Hibernians«. Efter kampen var vi inviteret til middag med Hi-

»Highbury«

bernians bestyrelse og officials, det var en kort, men hyggelig sammenkomst, hvor vi overrakte en vase til minde om vort besøg. Aftenen var så fri og tilbragtes efter eget skøn, men de fleste blev på hotellet, hvor tiden gik med en sludder, til det var sengetid.

Fredag var hel fredag og brugtes til at kigge på Edinburghs seværdigheder og butikker. Edinburgh er en ualmindelig smuk by, omgivet af og tildels bygget på højderne, det mest berømte bygningsværk er Edinburgh Castle, et ældgammelt slot, bygget med en storslået udsigt over byen. Hovedgaden, Princess Street, som løb lige uden for hotellet, var en oplevelse med skønne bygninger og parkanlæg og en overvældende trafik. Een dag var selvfølgelig for lidt til at se alt i denne by, men vi benyttede tiden så godt vi kunne, og hen på aftenen fandt vi så sammen på hotellet, og over en kop kaffe sad vi så og gjorde status over vore oplevelser, og her var der en ting, som gik igen i

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

alle udtalelser, det var følelsen af den store venlighed og elskværdighed, vi havde mødt overalt i Storbritannien og specielt i Skotland. Vi havde det indtryk, at alle mennesker gjorde, hvad der stod i deres magt for at hjælpe hverandre (og måske specielt os) på alle måder. Betjening alle vegne, det være sig på hoteller, busser, taxi, tog eller butikker, foregik med den største elskværdighed og hjælpsomhed.

Lørdag morgen måtte vi op kl. 7 og pakke færdig, breakfast kl. 8, og kl. 9,05 gled toget afsted mod Glasgow, hvor vi skulle samles op af bussen til **Prestwick** lufthavn. Der var en lille times ophold i Glasgow, og denne tid benyttedes til at købe lidt frugt, bananer, appelsiner, dadler etc.

Men endelig kom bussen, og så gik det mod lufthavnen i regn og blæst, men hvorfor skulle vejret også være anderledes, fordi vi skulle rejse, nu havde vi jo vænnet os til fugtigheden, og hvad! — der var jo rågummisåler under skoene!

I lufthavnen fik vi så det sidste måltid i Skotland, en dejlig lunch, og så var der bare tilbage at vente på maskinens afgang. Selskabet var i denne tid noget mere stille end sædvanlig, for nogle var det jo luftdåb, og for størstedelen var det jo det første lufttrip over havet.

Det sidste indtryk af elskværdigheden i Storbri-

tannien fik vi ved toldbehandlingen, som var venlig og nænsom, og kl. 15,00 gik vi ombord i maskinen, og i stiv kuling og regn gik vi så på vingerne, hjemturen var startet.

Snart lå vi støt og behageligt i 2100 meters højde over skyerne, som desværre hindrede os i at få et kig på Skotland fra luften, først da vi nåede Nordspøen, klarede det op; og da vi mellemlandede i **Stavanger**, var det strålende vejr, og vi fik et pragtfuldt vue over en lille del af Norge. Her var tid til en kop kaffe, medens maskinen fik tankene fyldt op, men efter tre kvarters forløb gik det så mod **Danmark** og familien.

Det var ved at skumre, da vi fløj ind over Danmark, og da vi nåede Sjælland, var det mørkt, men det gav os en oplevelse mere at mindes, det var et fantastisk syn at se **København** fra luften, tusinder af lys og med neonreklamerne tændt. Det var en værdig afslutning på en storslået tur.

Tilbage var gensynet med familien, og det var hjerteligt, men nogle af spillerne havde jo også været borte i næsten fire uger.

Så takkedes der af, og vi drog hver til sit, men tilbage har vi så minderne om dejlige dage mellem herlige mennesker, og i selskab med gode kammerater.

henri.

Ved »Pilotchry Hydro«

Mellemlanding i Stavanger

Glimt fra Skotlandsturen

Fortsat fra Side 3

nogle dejlige mål. I hold vandt med 9—1, og *Ronnie Rooke's* kanonskud vil blive stående i erindringen. Man glædede sig også over de to fløjhalbacks, *Macaulay* og gamle *Joe Mercer*, der begge er fyldt med fodbold fra isse til sål. Og en anden ting man glædede sig over, var det pragtfulde græstæppe og opkridningen af banen. Jeg har aldrig set så lige og flotte li-

nier nogen steder, der må være brugt en kæmpelineal til at trække dem op efter!

Mandag spillede vi så vor første kamp mod *Dundee F. C.*, no. 4 i den skotske 1. division. Kampen blev spillet på en udmærket bane, men under ganske usædvanlige vejrforhold, idet det styrtregnede under hele kampen. Når jeg siger, at banen var god, skal det forstås derhen, at selv under de vejrforhold var det efter kampen næsten ikke til at se, at der havde været spillet på den, til trods for at der i den ene ende stod

 A.C. - TRYKKERIET

(NØREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

nogle store søer. Det blev en god kamp med meget godt spil, og en overgang i anden halvleg tillige meget spændende for os. Der var ikke tale om nogen overlegenhed fra Skotternes side, kun den omstændighed, at de bedre forstod at indrette sig efter de vanskelige forhold, — og at de skød bedre, — afgjorde den til deres fordel, samtidig med at vi i anden halvleg — hvor vi en overgang »havde dem« — var meget handicappet af den våde bane, idet vi havde fået den ende, hvor de store vandpytter stod, og det stoppede mange godt anlagte angreb ved at bolden blev hængende i vandet. Vi tabte 2—5 efter at have været bagud fra starten 0—3, naaede i begyndelsen af 2. halvleg op på 2—3 og havde på det tidspunkt det meste af spillet. Betegnende for kampens kvalitet var, at alle tilskuere blev til sidste fløjt, til trods for det formelige skybrud, og belønnede flere gange vort spil med begejstrede udbrud og stort bifald.

Onsdag tog vi med *Dundee* til *Glasgow*, hvor holdet spillede turneringskamp mod *Clyde*. Det havde vi stor fornøjelse af, for kampen blev særdeles velspillet og underholdende. Resultatet blev 3—3, og der var en hel del at lære for vore unge spillere, både taktisk og teknisk.

Torsdag aften spillede vi så vor anden kamp mod *Hibernians*, der er skotsk mester. Vi måtte spille uden *John*, der var rejst hjem, og trods 3 reserver hos vore modstandere havde vi intet at skulle have sagt i den kamp. »Hibs« er et meget stærkt hold, mindst på højde med de bedste engelske, og har mange »internationals«. Således var begge backs *Govan* og *Shaw* samt h. i. *Coombe* med mod England i den sidste landskamp. V. i. *Cuthbertson* var med mod den eng. league og h. w. *Smith* samt v. w. *Ormond* var med mod den irske league sidste sæson, så man forstår, det var en stærk modstander, vi mødte. »Hibs« spillede slet ikke »skotsk«, som man forstår ved skotsk fodbold med »short passing«, men i typisk engelsk stil, en god blanding af short og long passing og med skud på mål så snart lejlighed bød sig. Kjeld fik en hel del at gøre, og heldigvis havde han en god aften, ellers var det sikkert gået os værre. Vi prøvede at følge med i det hidsige tempo, men spillede for lukket, men jeg tror, de 16.000 tilskuere morede sig godt. »Hibs« lavede nogle aldeles pragtfulde mål og spillede i lange perioder blændende. Venstre back, der var reserve, imponerede ved at flytte bolden ca. 70 m uden anstrengelse, og højre side i angrebet ved strålende driblinger og hvinende skud. Kritiken efter kampen var rigtig god, og man sagde meget rigtigt, at vi spillede »too clever and too close« altså for dygtigt og for lukket. Med andre ord, at vi gjorde spillet sværere end det er, og det var vel i en nøddeskal den helt rigtige karakteristik af vort spil ved den lejlighed.

Fornøjelsen ved at se skotsk fodbold igen var stor, og at spille på de dejlige baner frydede vore spillere. Spillet var, som altid mod britiske

DE gi'r Bolden op

og vi leverer
Smørrebrødet

Central 7075 & 7076.
Central 7095 & 7096
Byen 7076
Eva 7076
Godthåb 7076
Palæ 7076
Ryvang 5047

Ingerslevsgade 60 . København V.

hold, rent og helt igennem fair. De var lige begyndt på deres turnering, og havde en to-tre kampe i benene, medens vore ikke havde spillet sammen siden maj, så vi var en smule handicappet. Turen og kampene, ved siden af den usædvanlige gæstfrihed vi mødte, var af en sådan art, at det for alle deltagerne vil stå som et uforglemmeligt minde for resten af livet.

Skousen.

2. Hold i Landskrona

Søndag d. 10. Oktober spillede vort 2. Hold i Landskrona i den skaansk-danske Turnering.

Vort Hold tabte Kampen 2—1 efter 1—0 ved Halvleg.

Det var en utidig Flothed at tabe den Kamp, hvor Holdet havde Chancer til 4—5 Maal.

Resultatet kunde end ikke undskyldes med Uheld, men skyldes Mangel paa Koncentration om Omgaven, her var Ulf Østberg en stor Synder.

Det maa være en Trøst, at saa daarligt kan det ikke blive næste Gang. G. H.

Ganske vist er sæsonen forlængst forbi for denne ædle sport, men det kunde mere mig at fortælle læserne om hvad en engelsk cricketspiller kan få ud af sit spil, vel at mærke, når det er en virkelig god spiller. Når en engelsk spiller har spillet en vis årrække for et county-hold, får han lov til at vælge en kamp til sin benefit-match og får så som en slags tantieme indtægten af kampen. Men derudover kan tilskuere, medlemmer og andre interesserede tegne sig for bidrag på ethvert beløb lige fra sixpence og opefter, og disse bidrag modtages hele resten af sæsonen.

I år har blandt andet Cyril Washbrook haft den benefice, og hans udbytte betød ny rekord, idet entreindtægt fra benefice-kampen plus indsamlingen har givet et beløb, der ligger over £ 14.000, det vil altså sige tæt ved 300.000 kroner. En rar samlet skilling at tage hjem, især da pengene er skattefri!

h. o.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter

✧ SENIORES ✧

Det er et noget mørkt billede man får, naar man betragter de opnåede resultater i seniorafdelingen i den første halvdel af sæsonen, det er kun 1. hold, der har klaret sig efter forventning, idet de efter kampen mod Køge ligger på førstekladsen med 8 points for 5 kampe, og de er stadig med i pokalturneringen, hvor modstanderen i semifinalen er 1903. Her har vi jo revanche til gode, idet 1903 jo slog os i turneringskampen, et noget uventet resultat, men 1903 slog os med vore egne våben, hurtigt og kvikt positionsspil uden at slække farten. Men alt i alt må man sige, at 1. hold har gjort deres pligt, og vi forventer at se holdet klare sig lige så godt gennem resten af sæsonen.

Vore sekundahold er derimod noget af en skuffelse, thi selv om vi var forberedt på vanskelighederne ved at have to andehold, så havde vi dog troet, at det vilde gå noget bedre. A-holdet ser dog efterhånden ud til at tage facon efter nogle ombytninger, men da det jo er overvejende unge spillere, må man give dem en vis margin, til de er blevet sammenspillede og har vænnet sig til 2. holdstempoet, som jo er noget hårdt for de ganske unge spillere.

B-holdet har måttet indkassere en række nederlag, dels har angrebet været meget lidt aggressivt, og dels har holdet lidt under savnet af en virkelig god målmand, en ting som jo altid får indflydelse på forsvarets spil. Vi venter dog at se holdet samle

nogle points sammen, således at pladsen i Københavns-Serien kan bevares.

A. 1. (4. hold) har foreløbig klaret sig bedre, end vi er vant til, og jeg tror, at holdet vil være i stand til at opnå en virkelig god placering i rækken, ja hvis ikke vi havde måttet spille et par kampe med 10 mand, er jeg overbevist om, at holdet nu havde været mellem de allerførste. Men desværre har vi været velsignet med en masse afbud og udeblivelser til kampene, og især har det gjort spilleudvalgets arbejde vanskeligt, at så mange afbud kommer fredag aften og lørdag middag. Det er jo umuligt så sent at få tilsagt yderligere reserver, og **det er jo ikke meningen, at spilleudvalgets medlemmer, som det er sket tre uger i træk, skal på cykletur fredag eller lørdag aften for at bringe tilsigelseskort ud.** Når man får besked onsdag eller senest torsdag om at spille, **må man omgående sende afbud**, hvis man er i stykker eller på anden måde forhindret, det er jo i de færreste tilfælde pludselig opstået sygdom, der er årsag til afbud.

Så har vi tilbage B. 1 (5. hold), og også her har det været galt med at samle hold, således at kampene tabes i den rækkefølge de kommer, og **bliver det ikke bedre med mødeprocenten, kan spilleudvalget se sig nødsaget til at trække holdet**, som forøvrigt i år blev genanmeldt efter kraftige opfordringer fra spillerne, men det er **umuligt at gennemføre kampene, når man får op til 7-8 afbud til holdet**, det kan eksempelvis nævnes, at til holdets sidste kamp mod H. I. K. modtoges afbud fra seks af de spillere, som må regnes for holdets støtter, så man kan jo ikke undres over resultaterne.

h. o.

Fot.: Mønster.

John's frispark mod Ø.B., der gav os det 3. mål!

AMAGERBO
BOLIGMONTERING

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det **MØBLER**

saa tal med **BINAU**

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

YNGLINGE

Ynglingerækken startede turneringen den 28. august, 1. Ynglinge med en smuk sejr på 8—1 over B. 93. Denne sejr må dog tages med et vist forbehold, da B. 93's 1. Ynglinge i år er under normalen og sikkert hører til de svageste i rækken.

I den næste kamp mod K. F. U. M. kom vi ud for en modstander, der teknisk lå i samme plan som os og fysisk var os absolut overlegne. Vi førte, til der manglede 10 minutter af første halvleg, med 3—1, så fik K. F. U. M. i løbet af 5 minutter tilkendt 2 straffespark, der begge blev omsat i mål. Trods dette spillede holdet en glimrende 2. halvleg; de førte det ene gode angreb frem efter det andet, og de første 30 minutter var nærmest spil til eet mål. Der blev vist, at konditionen var i orden, og holdets kampånd og moral udmærket. Kun glimrende og heldigt målmandsspil hindrede os i at få begge points; resultatet 3—3.

Den tredje kamp mod Fremad, Amager, hører til det mørke kapitel. Vi kender alle den situation, hvor man møder et hold i hopla. Kort sagt, hvor bolden triller efter behag, modsat for vore egne, for hvem intet ville lykkes. Holdet virkede underlig splittet — uden føling mellem halfbacks og forwards og med et usikkert forsvar. Det må blive meget bedre næste gang. Kampen endte da også med et nederlag på 0—5.

Turneringskampen mod H. I. K. blev aflyst.

I pokalturneringen vandt vi første omgang uden kamp. Det var Hellas, der ikke mødte. 2. omgang mod Skovshoved blev en let sejr. Da vi først kom i gang, blev der scoret flittigt, og resultatet blev 11—0.

2. Ynglinge a har, bortset fra kampen mod K. F. U. M., hvor vi spillede uafgjort 2—2 (iøvrigt ganske unødvendigt), vundet 3 pæne sejre: over Brønshøj 9—1, over B. 93 9—1 og over Fremad, Amager, 3—0.

2. Ynglinge b har vundet 5 kampe: over Ø. B. 5—1, over Fremad, Amager, 5—3, over Borup 14—0, over Hvidovre 10—1 samt uden kamp over Viktoria. Som man ser, ganske udmærkede resultater.

JUNIORES

Som omtalt i sidste nummer af medlemsbladet var fremgangen for 1. jun. stor, efter at holdet var blevet lavet en del om, og det ser ud til at blive bedre fra kamp til kamp. Særlig mod K. B., hvor vi vandt med 2 maal mod 0 var spillet godt. K. B. var favorit, men vore drenge havde den dag faaet det rigtige ben ud af sengen og spillede en stor kamp. Særlig i anden halvleg, hvor K. B. havde fordel af den kraftige vind og i en periode presede haardt, kæmpede vore desperat for at holde det ene maals forspring fra første halvleg, og da K. B.s pres ebbede ud, lykkedes det os at øge til 2—0 og sikre en fuldtud fortjent sejr.

Den næste kamp spillede vi mod »Pioneren« i pokalturneringens 2. omgang. Det var ulige lettere, og vore spadserede sig til en sejr paa 17—0.

Mod H. I. K. spillede vi uafgjort 0—0, men var denne dag udsat for forskellige uheld, der sikkert frarøvede os en sejr. Vor højre inner gik allerede efter 10 minutters spil itu og var intet værd resten af 1. halvleg og slet ikke med i anden. Desuden havde vi en af vore bedste angribere paa konfirmationslisten, og da enkelte af vore nøglespillere ikke rigtig kunne finde melodien, naaede vi aldrig at komme i gang, og jeg er lige ved at sige, at H. I. K. et par gange var nærmere sejren end vi.

Forhaabentlig tager gutterne revanche mod næste modstander A. B., der er turneringens favorit.

2. jun. har siden sidst spillet 2 kampe, og her er det desværre gaet den forkerte vej, idet vi har tabt til K. B. med 1—4 og kun formaaede at spille uafgjort med H. I. K. 2—2. Det er mit haab, at I snart tager skeen i den anden haand, da vi helst ikke skulle tabe flere points i efteraaret.

3. jun. a har heller ikke forfulgt successen fra de 3 første kampe, idet holdet de 2 sidste gange har maattet se sig slaaet, først af K. B. med 2—4 og derefter af A. B. med 0—4. At vi tabte A. B.-kampen var der ikke noget at sige til, da A. B. har et meget stærkt hold, men kampen mod K. B. burde være vundet. Daarligt spil og sløseri i forsvaret spillede K. B. sejren i hænde.

3. jun. b har spillet 2 kampe siden sidst. Den første tabte vi til Ø. B. med 0—3, mens vi i den anden besejrede K. B. med 5—0 og altsaa stadig er med i kampen om førstestpladsen.

En oversigt med stilling og resultater kommer i næste nummer.

p. m.

Bægerfesten

Søndag d. 19. September 1948 afholdtes Bægerfest i Klubbens Lokaler for 2. og 3. Hold, som begge vandt deres Puljer i Sæsonen 1947—48.

Endvidere var Juniortrænerne inviteret, saa det var et repræsentativt Selskab, der tog Plads ved Bordet, som Poul Petersen med sædvanlig Elskværdighed havde pyntet meget smukt.

Efter at have ladet den gode Mad vederfares Retfærdighed, uddelte Vilh. Skousen, i Formandens Fravær, Bægerne til Spillerne, talte om Spillet i Foraarets Slutpuljer, hvor Spillerne havde skuffet noget, men hvor ogsaa Uheld havde spillet ind. Udtalte sin Glæde over at se de unge Spillere ved Bægerfesten, og haabede det vilde være en Spore i fremtidige Kampe og medvirke til det gode Kammeratskab indenfor Klubben.

Svend Frederiksen talte for de unge Spillere og fremhævede det gode Kammeratskab og Spillehumør, der var til Stede. Et godt Eksempel for de øvrige Hold.

Saa sang vi vor skønne Klubsang, og den mere højtidelige Del af Festen var til Ende.

Fru Leo Nielsen underholdt os som sædvanlig med sit sprudlende Humør og sine »vemodige« Sange, og Festen forløb paa en Maade, som helt understreger dens Formaal: Befordring af Sammenhold og Kammeratskab i Klubben.

Referenten.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris